

I sne står urt og busk i skjul

Tekst: B. S. Ingemann, 1831

Melodi: J. P. E. Hartmann, 1866

I sne står urt og busk i skjul,
det er så koldt derude,
dog synger der en lille fugl
på kvist ved frosne rude.

Giv tid! giv tid! - den nynner glad
og ryster de små vinger, -
giv tid! og hver en kvist får blad,
giv tid! - hver blomst udspringer.

Giv tid! og livets træ bli'r grønt,
må frosten det end kue,
giv tid! og hvad du drømte skønt,
du skal i sandhed skue.

Giv tid! og åndens vinterblund
skal fly for herlig sommer,
giv tid, og bi på herrens stund,
- hans skønhedsrige kommer.